

DOBŘÝ ANDĚL

Pohádka o dobrých andělech kolem nás

Z hloubi rozlehlého parku se ozvalo tenounké zakňourání. Zvuk byl tak slaboučký, že ho nemohl uslyšet téměř nikdo. Nikdo, kromě malé myšky, která v parku bydlela.

A ta myška se vydala za zvukem.

„Haló, je tu někdo?“ zavolala, když prolézala hustým křovím. Tam se zdálo kňourání nejsilnější.

„Já,“ ozval se tichý hlásek.

Myška se otočila a spatřila štěňátko, tak malé, že ještě ani nedovedlo chodit.

„Je mi zima a mám hrozný hlad,“ pokračovalo se slzami na krajíčku.

Myšce hned došlo, co se přihodilo. Nějaký člověk o dalšího pejska nestál. Nechtěl ho doma, a tak ho odnesl sem, na toto odlehlé místo.

Bylo to to nejjednodušší řešení pro člověka, a to nejhorší pro štěňátko. Bez pomoci zahyne.

„Vydrž, prcku, já ti pomohu,“ vypískla myška a odběhla pryč.

Štěňátko smutně zavřelo oči a pomyslelo si:

„Jak by mi mohl pomoci někdo, kdo je ještě menší než já?“

.

Myška zatím doběhla k cestě, která vedla parkem. Schovala se za pařez a čekala.

Zanedlouho zahlédla pána, který byl v parku na procházce s velkým černým psem. Myška vyčkávala, než přijdou blíž k ní. Pak vyběhla z úkrytu přímo doprostřed cesty a začala se točit dokola a dokola.

První si jí všiml pes. Rozběhl se k ní, až se vodítko, na kterém byl uvázan, napnulo.

Pán se lekl a prudce stáhl psa k sobě. Rozhlédl se a spatřil myšku, která se na cestě točí dokola. Teď dokonce začala panáčkovat.

„No, to jsem blázen!“ mumlal si pro sebe.

To už ale myška přestala se svými kousky, popoběhla jinam a zase se pustila do svého představení.

DOBRÝ ANDĚL

Pán se psem ji sledovali. Myška postupovala stále hlouběji do parku, až je dovedla k místu, kde leželo opuštěné štěňátko.

„Teď zakňourej!“ zavolala na štěňátko udýchaná myška.

Štěňátko poslechlo a zakňouralo z posledních sil.

Pán se psem už byli tak blízko, že ho uslyšeli. Pán rozhrnul křoví a štěňátko objevil. Vzal ho do ruky, a než ho stihl ukryt pod kabát, štěňátko ještě zavolalo:

„Děkuju ti, myško, nikdy ti to nezapomenu...“

Pak se i se psem otočili a spěchali pryč.

Ale myška jim byla v patách. Nechtěla nechat nic náhodě. Potřebovala se ujistit, že bude štěňátko v bezpečí.

.

Člověk se štěňátkem v náručí a pes došli k velkému domu se zahradou, obehnanou plotem.

Pes zůstal venku, zatímco pán nesl štěňátko dovnitř. Tam už se myška nedostala. Dokola obíhala zahradu a doufala, že zahlédne, co se děje v domě.

Marně.

Najednou se jí do cesty postavil ten velký pes a mírně povídá:

„Co to zase vyvádíš, ty cirkusačko? Neboj, ten malý bude díky tobě v pořádku.“

Myška se bázlivě zeptala:

„A bude opravdu v pořádku? Je v dobrých rukou?“

„V těch nejlepších!“ přikývl pes.

Myšce se ulevilo, otočila se a běžela zpátky k parku.

.

Velký pes se nemýlil. Štěňátku se opravdu dařilo výborně.

DOBRÝ ANDĚL

Pán byl chovatelem psů, měl jich hodně. Jakmile štěňátko nabralo sílu, potkalo spoustu psích kamarádů, se kterými si hrálo v zahradě.

A myška?

Ta se čas od času objevila, aby se přesvědčila, že se Alanovi daří.

Ptáte se, děti, kdo je Alan?

No, to se ví, že je to naše štěňátko. Ale štěňátku začali říkat Alánek a vyrostl z něho pořádný Alan.

.

„Ahoj, myško,“ volal Alan už zdálky, když zjistil, že se na něj jeho kamarádka přišla opět podívat a čeká za plotem.

„Klidně si jdi zase hrát!“ řekla myška, když k ní Alan doběhl. „Jen jsem tě chtěla vidět. Utíkej za kamarády.“

„Kamarádi počkají... Ale kvůli tobě, myško, přeruším jakoukoli hru i sebelepší zábavu. Ty jsi totiž můj dobrý anděl. Pomohla jsi mi. Rád bych byl také pro někoho dobrým andělem. Třeba pro tebe bych mohl něco udělat.“

Myška se usmála.

„Já nic nepotřebuju. Jsem ráda, že se ti daří. Z toho mám velkou radost. A teď povídej, máš nějaké novinky?“

A Alan povídal.

Začal s výcvikem. Učil se chodit podél nohy svého pána, musel si pamatovat různé trasy, třeba k místní škole. Také jezdil tramvají a trénoval přecházení silnice.

Nakonec dodal:

„A moc mě to baví!“

Myška poslouchala a pak se zamyslela.

„Myslím, že den, kdy se i ty pro někoho staneš dobrým andělem, přijde velmi brzy.“

.

DOBRÝ ANDĚL

Čas plynul a povídání s myškou u plotu bylo nabitě vždy novými zážitky.

Až jednou Alan k plotu neběžel, když zaslechl její zapískání, ale ploužil se a vypadal sklesle.

„Tak se dnes vidíme asi naposledy.“

Myška vzdychla.

„Půjdeš k novému pánovi? Čekala jsem, že to brzy přijde.“

„Ano, půjdu k nové rodině,“ potvrdil Alan. „Mají holčičku Lucinku. Chodí mě často navštěvovat. Je moc hodná, ale je nevidomá. Vůbec nic nevidí. Kvůli ní jsem se učil tu cestu do školy, přecházet přes silnici a to ostatní. Budu jí pomáhat.“

„Tak se ti nakonec přání vyplnilo,“ usmála se myška. „Staneš se dobrým andělem pro Lucinku.“

„Ale my dva už se nevidíme. Bude se mi stýskat,“ zašeptal Alan.

„Mně taky, ale tak to v životě chodí. S někým se rozloučíš, ale někdo nový přijde.“

Myška se na Alana usmála.

„Přeji ti hodně štěstí!“

.

„Alánku!“ ozval se jemný hlásek od branky.

„To je Lucinka!“ vyštěkl nadšeně Alan. „Děkuju, myško, za všechno a třeba se ještě potkáme!“

Věnoval myšce poslední pohled plný vděčnosti. Pak se otočil a pelášil za hlasem Lucinky.

A když ho holčička na přivítanou objala, měl Alan pocit, jako by mu narostla křídla.

Andělská křídla.

.

A co z toho, milé děti, plyne?

Že dobrý anděl není žádný superhrdina ani někdo dokonalý.

Je to ten, kdo vám pomůže, kdo vás povzbudí, obejmě nebo pohladí... když je to potřeba.

DOBRÝ ANDĚL

Určitě takového dobrého anděla ve svém životě máte – může to být maminka, tatka, babička, dědeček, brácha, sestra, ale také kamarád, spolužačka, paní učitelka... zkrátka a dobře kdokoliv, koho máte rádi a on má rád vás.

Stejně tak ale můžete být dobrým andělem pro někoho i vy.

Třeba tím, že mu pomůžete jako myška Alanovi. Nebo jako Alan Lucince.

Ted' se ale zkuste zamyslet nad tím vaším dobrým andělem.

Kdo jím je?